

LEVEND APART TEZAMEN

Blijspel in drie bedrijven

door

BERTUS KLAZINGA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LEVEND APART TEZAMEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERTUS KLAZINGA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN + BESCHRIJVING:

WIM OPPERDIJK - verkoper bij groothandel bouwmaterialen. Is knappe aantrekkelijke man, van ongeveer 46-47 jaar. Is egoïstisch. Leeft alleen voor z'n werk. Heeft zijn vrouw, Thea, de laatste tijd niet veel aandacht gegeven.

THEA - zijn vrouw. Knappe vrouw, 45 jaar. Kleedt zich goed en vindt uiterlijke verzorging belangrijk. Is naar zichzelf op zoek; wil haar leven opnieuw inrichten. Is een gevoelig type, maar kan ook hard zijn, zowel voor zichzelf als ook voor anderen.

ROB - hun zoon, ongeveer 24 jaar. Een best aardige jongen, maar in zijn houding wat onverschillig. Heeft helemaal het aard en karakter van zijn vader. Kan z'n vriendin Carolien soms wat sneu behandelen.

CAROLIEN - vriendin van Rob, ook ongeveer 24 jaar. Vindt het uiterlijk van mensen niet zo belangrijk. Ziet er zelf ook zeer gewoon uit. Is een heel gevoelig type. Mensen op een gemene manier behandelen ligt haar niet. Kan goed met haar aanstaande schoonmoeder, Thea, opschieten.

PETRA - buurvrouw, 35 jaar. Vindt kleding niet belangrijk. Loopt er gewoon bij in spijkerbroek en slobbertrui. Wat een hittepetit, toch een type, waar iedereen zich direct bij thuisvoelt. Heeft het hart op de goede plaats. Ziet het leven van de zonnige kant.

FREEK BOGERMAN - ongeveer 50 jaar. Breed postuur, ietwat dik. Ziet er wat onguur uit, in manchester broek, met bretels en rode houthakkersblouse. Hij speelt in dit stuk de rol van Dirk Dorenbos, de buurman. Is een slap figuur. Als er vrouwen in het spel zijn, heeft hij niet veel verweer.

EERSTE BEDRIJF: Op een maandagavond, om een uur of acht

TWEEDE BEDRIJF: De volgende dag, 's morgens om een uur of elf

DERDE BEDRIJF: Dezelfde dag, 's middags om een uur of vijf

DECOR:

Een huiskamer. Er staan een stuk of wat verhuisdozen opgestapeld. In het midden staat een oud salontafeltje waarop een hamer, een zaag, een boormachine en ander gereedschap ligt. Ook staat er een aluminium trap, waar een overall aan hangt. De gehele vloer is bedekt met plasticfolie, met daar overheen oude kranten uitgespreid. In een hoek staan verfpotten, een blik kwasten, een fles terpentijn en een berg poetsdoeken. Ook staat er een stofzuiger. Aan de wand vergeeld behang, met witte plekken wat aangeeft dat er eerder schilderijen en een klok hebben gehangen. Links een open trap naar boven. Daarnaast de deur naar de hal. Rechts de deur naar de keuken. Achtermuur: een groot raam, waar luxaflex voor hangt. Daaronder een CV-radiator. Aan alles is te zien dat het huis opgeknapt zal worden voor nieuwe bewoning. De plinten, kozijnen en deurposten zijn beige-bruin van kleur. Zo ook de deuren. Een gedeelte van de deurposten en plinten zijn reeds grijs geverfd.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek wordt geopend, is het toneel niet verlicht; alles is donker. Men hoort mensen in de hal stommelen. De kamerdeur gaat open en het licht van een zaklantaarn schijnt de kamer in. Carolien en haar aanstaande schoonmoeder Thea, komen binnen. Carolien zet een plastic tas neer en geeft de zaklantaarn aan Thea. Ze loopt naar het raam, kruipt achter de luxaflex en klimt op de vensterbank, om een klampaampje open te zetten. Thea heeft ondertussen ook plastic tassen neergezet en trekt haar mantel uit.

CAROLIEN: *(roept naar haar aanstaande schoonvader Wim, die buiten is)* Hiero, door dit raam... hier boven. Ziet u mijn hand? Lukt het zo? Als de kabel niet lang genoeg is dan ligt hier nog wel een haspel.

WIM: *(buiten)* Het kan net, geloof ik.

CAROLIEN: Geef maar. Ja ik heb 'm! *(ze frutselt achter de luxaflex om: de lamellen ratelen. Ze komt tevoorschijn met een verlengsnoer met daaraan een driedelige contactdoos. Met de zaklantaarn die ze weer van Thea overneemt, zoekt ze de looplamp. De stekker daarvan steekt ze in de doos. Looplamp brandt. Ze loopt er mee door de kamer.)* Er zij licht en er was licht. Maar het houdt niet over. Een veel te zwak peertje. Er mag wel een 100 Watt in. *(roept naar Thea die de gang is ingelopen)* Hebben jullie hier al schemerlampen of zoiets mee naartoe genomen?

THEA: *(komt kamer in terwijl ze haar haar kamt)* Er staat er een in de voorste slaapkamer, boven. *(Carolien loop met de zaklantaarn de trap op naar boven. Thea gaat met de tassen naar de keuken. Wim komt door de haldeur de kamer in. Hij trekt z'n jas uit en legt die over de verhuisdozen. Hij knoopt z'n schoenen los, schopt ze uit en hijst zichzelf in de overall, die aan het trapje hangt.*

WIM: Aardige mensen *(geen reactie. Loopt naar de keukendeur)* Zeg... aardige mensen.

THEA: *(vanuit keuken, kortaf)* Wie?

WIM: Hiernaast... de burens. Sympathiek. Nou ja, zij dan. Hij was niet thuis. Ze maakte er totaal geen punt van. Tuurlijk konden we stroom lenen. Ik zei: overdag kunnen wij wel zonder, maar 's avonds wordt het minder. Morgen zal het elektriciteitsbedrijf de boel bij ons aansluiten, zei ik. Als dat nièt zo is, zei ze, dan komen jullie morgen maar weer. Wat kan mij het schelen... zo'n beetje stroom. *(wipt met schroevendraaier verfblik open)* Hartstikke, hartstikke aardig mens.

CAROLIEN: *(met schemerlamp trap af)* Wie?

WIM: *(ligt op knieën op de vloer en roert in verf)* Buurvrouwtje. Leuk type.

Zeg maar Petra, zei ze. Zeg maar Wim, zei ik. Ja er mag nog wel een lamp bij aan.

CAROLIEN: Was ik net van plan. *(steekt schemerlamp aan)* Nog niet om naar huis te schrijven, maar ja... beter wat dan niets. Er moet een 100 Watt peertje in en ook in de looplamp.

WIM: Hebben we die bij ons?

CAROLIEN: Denk ik niet.

WIM: *(schiert overeind)* Heeft buurvrouwetje wel. Wacht maar even... ik zal er wel even twee halen.

THEA: *(komt kamer in)* Helemaal niet! Jij haalt niets. Licht genoeg zo. Niet meteen naar de burens.

CAROLIEN: Ik weet niet, het is wel wat behelpen zo.

WIM: Het kan zo nooit.

THEA: Het kan zo makkelijk. Als je je maar wat wilt schikken. *(hangt looplamp aan trapje en trekt het geheel naar het raam toe)* Moet je eens kijken wat een licht! *(doet luxaflex omhoog, zodat het natriumlicht van de straatlantaarn de kamer in een oranje gloed zet.)* Kijk eens aan, wat wil je nog meer! *(tegen Carolien)* Die schemerlamp zet je daar maar neer. Dan kun je de plint afmaken. Je hebt gisteren je oude kleren hier wel achtergelaten, toch?

CAROLIEN: Jazeker. *(trekt broek uit en haalt een oude spijkerbroek vol verfplekken uit plastic tas)* Niets gedaan om 's avonds te schilderen. Zoiets moet je bij daglicht doen.

THEA: Als we hier alleen op zaterdag en zondag aan het werk kunnen, schiet het geen moer op. Ik wil zo gauw mogelijk uit de bende en de ellende zijn. *(verdwijnt de keuken weer in)*

CAROLIEN: Hé... we hebben immers stroom! *(draaft keuken in. Terwijl Wim trapje op balanceert komt ze de keuken weer uit met een radio-cassetterecorder)* Er moet wel wat arbeidsvitaminen bij. *(steekt stekker in de doos en zoekt zender op)*

WIM: Kan het nou niet zonder, Carolien? Alsjeblieft!

CAROLIEN: Zo vlot het werk veel beter. Tenminste zo vergaat het mij. *(maakt met schroevendraaier verfblik open)* Fris kleurtje. Heeft Robby goed uitgezocht. Er zijn wel honderden kleuren grijs, maar deze moest het worden van hem. Ikzelf heb er niet zo veel verstand van. Maar hij wel. Laat Robbetje maar schuive. *(strijkt roerstokje af)* Zo, mooi genoeg. *(kruipt op knieën naar de plint en begint te schilderen, daar waar ze gisteren is opgehouden)* Als het even kan moeten we morgenavond behangen. Halen we dat?

WIM: Als we een beetje doorzetten. *(bel in hal gaat)*

CAROLIEN: Daar is ie al! Potverdorie, die kan snel! *(haastig door deur naar hal, terwijl ze zingt:)* Daar is mijn Robby, mijn grote hobby. *(in hal)*

O, hallo. Daag. Ja, kom verder. *(Buurvrouw Petra komt de kamer in, met een thermoskan in de ene hand en in de andere een plastic tas met kopjes e.d. Tegelijk komt Thea de keuken uit met een blad in haar handen waar kopjes, koffiemelk, suiker en een thermoskan op staan. De beide vrouwen staan recht tegenover elkaar)*

WIM: *(vol verbazing)* Buurvrouw!

PETRA: Ik dacht dat jullie wel zin in een bakje zouden hebben.

THEA: Dat hebben we, ja.

WIM: *(komt haastig trapje af)* Ja maar dat is lekker! Kom verder, kom verder! Wat een verrassing!

PETRA: Ik zie dat jullie zelf koffie hebben.

THEA: Dat hebben we, ja.

WIM: Wat hartstikke attent van jou. Speciaal voor ons gezet? Tjongejonge. Waar vind je nog zulke burens. *(Thea keuken weer in met koffieblad)* Ga zitten, ga zitten. Petra dit is Carolien... onze aanstaande schoondochter. Carolien, dit is buurvrouw Petra. Goh zeg, wat gezellig. Even een bakje. *(schuift met verhuisdozen)* Elk maar een doos. We hebben nog geen meubels, maar het gaat zo ook wel, hè? We moeten ons maar wat aanpassen in deze troep. Goh zeg... dus.

THEA: *(komt kamer weer in, loopt op Petra toe, geeft haar een hand)* Thea, de nieuwe buurvrouw.

WIM: Dit is Petra. *(tegen Thea, terwijl hij nog een verhuisdoos bijschuift)* Hier... ga even zitten, meisie.

THEA: Ik heb het druk. Ik ga even door, als jullie het niet erg vinden.

WIM: Hè jakkes, toe nou even! *(Thea pakt de stofzuiger, trekt stekker van de radiocassetterecorder uit de contactdoos en steekt stekker van stofzuiger er in)* Doe nu niet zo ongezellig. Wordt hier speciaal voor ons koffie gebracht en nou... *(Thea keuken in)* Nou ja, laat maar.

PETRA: *(voelt zich niet plezierig nu Thea zo reageert)* Ik was trouwens niet van plan om te blijven. Ik wilde alleen maar even koffie brengen. Meer niet.

WIM: Je drinkt er een met ons mee. Wat zullen we nou beleven. De boel hier brengen en dan weer vertrekken? Nee, nee, nee, zo mal doen we het niet. Ik heb er alleen maar een beetje melk in. *(stofzuigergeluid uit keuken)* Moet je nou toch eens nagaan! Moet zij zo nodig met de stofzuiger aan de gang.

CAROLIEN: Ze wil haar tijd gewoon nuttig besteden.

WIM: Daar kan ik me toch zo over opwinden. Wat is dit nu voor stom gedoe. *(zucht)* Je kunt je wel kwaad maken, maar wat geeft het. *(tegen Petra)* Nou hee, vertel eens: het woont hier wel aardig dacht ik, of niet? Op dit buurtje. Ze hebben er een woonerf van gemaakt, hè? Hartstikke mooi! Nu heb je tenminste geen last van doorgaand verkeer hier voor

de deur. Prachtig gerenoveerd ook, deze huizen. Woon je hier al lang?

PETRA: Hoe lang ik hier woon? Vijf jaar denk ik, bijna.

WIM: Goh... dus. En bevalt het nog steeds prima?

PETRA: Ik heb geen klagen. En aardig goedkoop.

WIM: Dat zeker. *(er valt een korte stilte, terwijl er koffie wordt gedronken)*

Dus.

PETRA: Ja, zo is het.

WIM: Ja, dat heb ik in de gaten.

PETRA: Ja.

WIM: Ja. *(na korte stilte)* Mooi toch? Of niet.

PETRA: Zeker.

WIM: We zijn echt ingenomen met jouw stroom. Hartstikke jofel. Kunnen we tenminste doorgaan. Want ja, er moet nog heel wat gebeuren. Je ziet het wel.

PETRA: Het valt altijd tegen. Kan ik jullie misschien helpen met het een of 't ander?

WIM: Nou ja... och ja... wat zal ik zeggen.

CAROLIEN: Nee hoor, dat hoeft niet.

WIM: *(tegen Carolien)* Nee hè? Nee, geloof ik ook niet, nee. Nee, het lukt zo wel, denk ik. Vanavond het schilderen afmaken, dan kunnen we morgen gaan behangen.

PETRA: En nieuwe vloerbedekking leggen.

WIM: Nee, het parket hebben we overgenomen. Zag er nog prachtig uit. Hebben we een stuk plastic overheen gelegd. De vloerbedekking boven hebben we ook overgenomen.

PETRA: Blij dat dat oude mens Van Zandbergen hier weg is.

WIM: Wie?

PETRA: Mevrouw Van Zandbergen.

WIM: Wie is dat?

PETRA: Waar u de boel van hebt overgenomen... die hier woonde.

WIM: Hier woonde. O hier wóónde! De vorige bewoner! Is ook zo! Goh... dus... ja.

PETRA: Die kon zo zeuren.

WIM: Is 't waar? Dus.

PETRA: We hebben wat met dat mens te stellen gehad. Vooral met de vergaderingen van de buurtvereniging. O, daar zeg ik zo wat. Nu ik hier toch ben... willen jullie ook lid worden van onze buurtvereniging? Tientje in de maand. Houden we een barbecue van, een dansavond in het buurthuis, een viswedstrijd en eh... nou ja, God, van alles. Iedereen hier in de Nachtegaal- en Kievitstraat is lid. Ik doe het secretariaat. Kan ik jullie noteren?

WIM: Dan zou ik mijn vrouw eerst even moeten vragen.

PETRA: Jullie willen eerst even overleggen.

WIM: Ja, nou ja... ik heb er eigenlijk niet zo veel over te zeggen.

PETRA: (*lacht*) Overall hetzelfde; de vrouw is de baas.

WIM: Nou ja.. in dit huis wel, ja. Kijk, zij komt hier te wonen.

(*Carolien gaat snel weer aan het werk. Ze valt op de knieën achter de verhuisdozen neer*)

PETRA: Uw vròuw komt hier te wonen?

WIM: Mijn vrouw, ja.

PETRA: U niet?

WIM: Eh... nee.

PETRA: Jullie zijn uitelkaar?

WIM: Ja. Nou nee, dat ook weer niet. We hebben besloten, of nee... zij heeft besloten om... ze wou op zichzelf gaan wonen. Tijdelijk. Voor een poosje. Het ging de laatste tijd niet zo geweldig tussen ons. Vond zij. Het zat hier en daar niet lekker. En nu wou zij...

PETRA: (*meelevend*) Goh.

WIM: Goh ja. Zeg dat wel. Zij wil voor zichzelf nu de dingen even in alle rust wat op een rijtje zetten. Even op zichzelf zijn. Hoe moet ik het anders uitleggen. Begrijp je wel?

PETRA: Goh ja, ik begrijp het.

WIM: En misschien is dat wel het beste. Midlifecrisis denk ik... de overgang... wie zal het zeggen. Tussen de veertig en de vijftig kun je soms zoiets hebben, kom je wat op een keerpunt. Het zal 'm wel in de leeftijd zitten. (*Thea komt de keuken weer uit, trekt stekker van stofzuiger uit verlengsnoer*). Thea... zeg... Petra vraagt me of jij ook lid wilt worden van... (*Thea keuken weer in. Wim staat op en loopt naar keukendeur*) Zeg, luister nou even. Of je ook lid wilt worden van de buurtvereniging. Barbeknoeien en zo. (*geen reactie. Tegen Petra*) Wordt niet veel, geloof ik. Ik denk dat je haar de vraag morgen nog maar eens moet voorleggen. Want ze wil wel joh. Tuurlijk wil ze wel. Het is net wat voor haar. Zelf is ze ook actief in veel verenigingen en organisaties.

PETRA: Wat leuk! Ik houd van actieve mensen.

WIM: Ja, maar vraag me nu even niet in welke organisaties ze allemaal wel niet zit, want dat weet ik zo een, twee, drie even niet. Ik houd dat allemaal niet zo bij, weet je wel.

PETRA: Ik kom er wel eens weer op terug. (*veert overeind*) Ik zal jullie niet langer van het werk houden. Zal ik de spulletjes maar weer meenemen? Ik zag dat uw vrouw ook nog een thermoskan vol had.

WIM: Ja, die heeft ze van huis meegenomen. We konden hier geen koffie zetten. We hadden geen stroom, nietwaar?

PETRA: O ja, even over die stroomkabel. Ik weet niet hoe lang jullie hier

vanavond door willen gaan, maar laten we het zo doen; ik laat bij mij thuis de stekker er gewoon in zitten. Als jullie klaar zijn trekken jullie de stekkers hier er maar uit. Kunnen jullie doorgaan zolang jullie willen en kan ik naar bed gaan wanneer ik wil. Okay. Hoeven jullie niet meer bij me aan te bellen.

WIM: Hartstikke fijn. Doen we. Prima. Ik vond het leuk dat je hier even was en... nou ja, wie weet zien we elkaar nog eens. *(deurbel gaat)*

CAROLIEN: *(springt overeind)* Daar is-tie! Ik doe wel open, wacht maar. *(hal in. Petra volgt haar)*

PETRA: Kun je mij er meteen uitlaten.

WIM: En nog bedankt hè!

PETRA: Wel goed zo. *(Wim het trapje weer op. Begint weer te schilderen. Carolien komt met Rob de kamer in. Beiden sjouwen ze een plaktafel)*

ROB: Daar maar tegen de muur aan.

CAROLIEN: Heb je verder nog hulp nodig, of kun je het alleen af?

ROB: Ik heb de aanhangkar vol. Ben meteen ook even bij de camping langs geweest.

WIM: Wat moest je daar?

ROB: Heb de draagbare televisie opgehaald uit de caravan.

WIM: Waarom dat?

ROB: Die zou Mam immers hebben?

WIM: *(verft door)* O dat kan wel zijn.

ROB: Noh, toe nou even, ja! Daar hebben we het gisteren toch over gehad?!

WIM: *(afwezig tegen zichzelf)* O ja, nu je het zegt. *(Rob en Carolien de deur weer uit. Thea komt keuken uit met volle vuilniszak die ze naar de hal brengt)* Waarom deed je nou zo raar?

THEA: Deed ik raar?

WIM: Ja. Wat moet Petra er nu wel niet van denken?

THEA: Ja, wat zou zij er nu wel niet van denken. Maak jij je daar nou maar niet druk over. Er zullen nog heel wat dagen komen dat Petra en ik elkaar op de koffie zullen vragen. Bij een type als zij voel ik me meteen thuis. Zit ik niet over in.

(Rob op met schragen van de plaktafel. Carolien heeft dozen op de arm, met daar bovenop een behangboek. De spullen worden in de kamer gezet. Rob weer naar buiten om meer te halen. Wim strijkt wild met de kwast over het kozijn. Hij heeft er zo te zien schoon genoeg van. Carolien gaat op een verhuisdoos zitten en neemt het behangboek op haar schoot. Ze zoekt naar de paperclip aan het behangstaaltje wat ze heeft uitgezocht.)

CAROLIEN: *(tegen Wim terwijl ze overeind komt)* Kijk, dit behangetje

hebben we uitgezocht voor hier, in de kamer. Wit... groffe pleisterstructuur... afwasbaar. (*Houdt het boek naast het kozijn tegen de muur*) Mooi neutraal en mooi fris bij deze grijze kleur. Wat zegt u er van?

WIM: Mij wel goed. Plak er maar op.

CAROLIEN: Het kost nogal wat de rol, maar het is wel kwaliteitsspul.

THEA: (*komt keuken uit met emmer zeepsop*) Wat hebben jullie uitgezocht?!

CAROLIEN: We kwamen toch bij de schilder langs, dus we dachten, we nemen even een behangboek mee.

THEA: Zo... dachten jullie dat! En toen hebben jullie meteen ook maar een staaltje uitgezocht.

CAROLIEN: We hebben gewoon even het boek doorgebladerd.

THEA: Wie komt hier te wonen; jullie of ik!

CAROLIEN: Mam. Maar wij dachten...

THEA: Jullie hoeven niet te denken. Ik zoek het zelf wel uit. Ik maak mijn eigen keuzes. Duidelijk?!

WIM: Het is immers hartstikke leuk dat de kinderen meedenken en willen adviseren bij het inrichten. (*Rob komt de kamer in met de draagbare televisie in z'n hand en een rol antennesnoer om z'n nek*)

THEA: Aan die bemoeienissen heb ik geen behoefte. Ik heb jullie hulp ècht niet nodig. (*gaat met emmer trap op*)

WIM: (*kletst kwast in verfpot*) Dus... hulp niet nodig. Mooi... houd ik er direct mee op. (*komt trapje af*)

ROB: Wat voor gesodemierter hebben jullie nou weer?

THEA: (*met kop om hoek van de trap*) En zet die televisie zo lang maar op een van de slaapkamers. Hier breken we er ons de benen over.

ROB: Bedankt Rob dat je de TV voor me van de camping wilde halen! Tjongejonge. Sloof je je uit. Stank voor dank. (*ziet Carolien verslagen op een verhuisdoos zitten*) Wat zit jij daar als een zieke duif inelkaar gedoken?

CAROLIEN: (*na korte stilte*) We zijn wat te ver gegaan, geloof ik.

ROB: Waarmee?

CAROLIEN: Het was beter geweest dat we het behang niet hadden uitgezocht.

ROB: Hoezo niet? Vindt ze het niet mooi?

WIM: (*veegt handen schoon met terpentijn en doek*) Tuurlijk vindt ze het mooi. Het is gewoon dwarsigheid van haar, pure dwarsliggerij. Anders niet.

CAROLIEN: Het minste is; we hebben de rollen al besteld. Acht stuks. Morgen kunnen we ze ophalen. (*laat Wim ander staaltje zien*) Kijk... en dit hadden we gedacht voor de slaapkamers.

WIM: Plakken jullie er morgen maar mooi in.

ROB: Jullie? Jij zou toch ook meehelpen?

WIM: Denk het niet.

ROB: Ja hee, kom even!

WIM: Ik heb er hier schoon genoeg van. Ik kan hier geen goed meer doen. Ikke in geen geval. *(trekt overall uit)*

CAROLIEN: Ik zal proberen of we van de koop af kunnen komen.

ROB: *(valt op de knieën voor de televisie neer en sluit de antennekabel aan)* Er van af komen? Ben jij gek! In dit geval is het beter onze zin door te zetten. Dat behang komt er. Punt, uit!

WIM: Vooral hard schreeuwen. *(knikt naar boven)* Kan zij het horen.

ROB: Nou, laat ze het horen.

CAROLIEN: Hebben we het nog niet eens gehad over het bankstel en het tafeltje.

WIM: *(draait sigaret)* Daar hadden jullie ook al een idee over dan?

CAROLIEN: Ja. *(haalt een folder uit een plastic tas en bladert er in om)* Bij Kapenga. Zie ditte... een tweezits en een driezits. Grijs met een roze vlam er over. En niet eens zo gek duur. 1195 gulden, de beide. *(laat folder zien)* En dit glasplaat tafeltje.

WIM: Modern. Altijd doen.

ROB: Zal je meemaken; wil ze meubels van de rommelmarkt hebben. Uitzoeken voor een tientje. *(heeft stekker in verlengsnoer gedrukt en schakelt televisie in)* Ik zal opnieuw moeten programmeren. Op de camping zat ie op de schotel, hier zitten we op het centrale antennesysteem. *(tiptoetst op knoppen om)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto